ANUL VI. - No. 16
15 Iunie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!„

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Proclamaţia M. S. Regelui Carol II
I. C. Cătuneanu: O demascare necesară „Salvarea“
I. Delateişani: Pan-Europa
Şt. Peneş: Liberali, vorbe şi fapte
I. Filip: Din nou la datorie, fraţi studenţi
I. V. Emilian: Partidul naţional socialist german
Dr. N. C. Paulescu: Din „Francmasoneria în Ţara Românească după războiu“
G. Făcăoaru: Francmasoneria şi J. M. C. A.
Gh. I. Chituc: Un viespar jidovesc, Gilău-Cluj
Dela org. L. A. N. C., jud. Câmpulung-Bucovina
„Morala Talmudului“ — „Studiu asupra Iudaismului, Talmudul“
Un negustor: Românii şi regimul spirtuoaselor
„D. A. C. Cuza şi francmosoneria“
„Strigătul Oltului“

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VI. — Nr. 16. Cluj, 15 Iunie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Proclamaţia M. S. Regelui Carol II

CĂTRE ROMÂNI,

Impins de marea Mea dragoste de Ţară, am sosit în mijlocul poporului Meu spre a fi, conform făgăduinţei date, pavăză fiului meu şi strajă Patriei.

Când, acum mai bine de patru ani, mijloace pentru Mine neînţelese, au fost întrebuinţate faţă de scumpul Meu Păr nte şi faţă de Mine, să mă silească a Mă îndepărta de Ţara mea iubită, nu am putut crede că o domnie atât de glorioasă se va sfârşi fulgerător.

Astăzi, în mijlocul vostru, am venit cu inima plină de dragoste pentru toţi Românii şi cu singurul gând de a strânge împrejurul Tronului pe toţi fiii Patriei, dornici de muncă şi de adevăr.

In sufletul Meu nu a rămas nici o umbră de resentiment faţă de acei cari, în restimpul pribegiei, au crezut că puteau prin vorbele lor, să şteargă din inima acelui popor, în mijlocul căruia m'am născut şi am crescut, legătura sufletească ce Ne-a unit.

In clipele grele prin cari trece Ţara, fac cel mai cald apel tuturor fiil r săi, la cea mai sinceră şi desinteresată colaborare pentru desvoltarea forţelor ei vii.

Cer ca toţi, fără deosebire de opinie politică, credinţă sau obârşie, să-Mi dea sprijinul lor cel mai larg, pentru propăşirea Ţării prin cinste şi demnitate

O demascare necesară

In Buletinul anti-iudeo-masonic No. 6 din Iunie 1930, citim la pagina 223 următoarea notă a redacţiei:

„In ediţia de capitală a „Universului“, în care a apărut relatările întrunirii „Cultul Patriei“ dela Cluj, au fost *cenzurate* toate pasagiile referitoare la francmasonerie, chiar şi din Moţiune, pasagii apărute în ediţia de provincie. Nu-şi dă seama Dl. Stelian Popescu pe ce pantă alunecă „Universul“? Sau banda francmasonică din sânul ziarului a devenit atotputernică“.

Spre a împlini lacuna mai sus constatată, reproduc vorbirea ce-am rostit la Cluj în Teatrul Naţional, în faţa a 2000 de persoane, la şedinţa ţinută de Asociaţia „Cultul Patriei“, unde am fost invitat de Preşedintele ei, Dl. Profesor universitar *Marin Stefănescu.*

Domnilor,

Asociaţia „Cultul Patriei“, făcându-mi onoarea să mă cheme la această împunătoare întrunire, am venit stăpânit de simţul datoriei de a contribui în limita puterilor mele la o manifestare de românism integral.

D-lor, care aţi avut fericita ideie de a descinde în inima Ardealului veşnic românesc, D-voastră sunteţi animaţi de voinţa de a ridica la *maximum* şi *optimum* forţele latente ale fiinţei noastre etnice; D-voastră purtaţi grija patriotică de a ne păzi naţia de vrăjmăşiile ce clocotesc în contra lui fie din lăuntru, fie din afară. Impărtăşim cu toţii aceiaşi grijă. Avem cu toţii datoria să ne apărăm neamul în instituţiile lui fundamentale, prin care şi-a păstrat naţionalitatea în trecut şi cari constituiesc garanţiile sigure ale prosperităţii noastre în viitor.

Aceste instituţii sunt *Tronul* şi *Altarul.*

Contra forţelor susţinătoare ale acestor două aşezăminte istorice, contra *Armatei* şi *Preoţimei,* uneltește astăzi, din întuneric, primejdios şi formidabil secta puternică a Francmasoneriei. Asociaţia „Cultul Patriei“ nu poate rămâne nepăsătoare contra acestui duşman intern, care are puternice ramificaţii de organizaţie şi influenţă peste hotare. Amintesc, în treacăt, că la 1890, Francmasoneria avea în toată lumea 28 milioane de aderenţi şi dispunea de un fond de 3 miliarde franci-aur [1]). De atunci, toată lumea ştie că a progresat şi în special după terminarea războiului mondial.

Lucrează contra actualei organizaţii politice şi economice a statului o societate secretă; lucrează din întuneric: nu la lumina zilei. La lumina zilei simulează numai o activitate inocentă spre a ademeni pe cei naivi. De fapt îşi păstrează secretul activităţii sale oculte prin strașnice jurăminte impuse membrilor cari intră în organizaţie. Vă citesc textul unui jurământ cu sancţiunile impresionante:

„Jur înaintea arhitectului suprem al tuturor lumilor de a nu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele doctrinele şi uzurile Frcm. şi de a păstra asupra acestora o tăcere eternă. Promit şi jur lui Dumnezeu de a nu trăda nimic nici prin condeiu, nici prin semne, nici prin vorbe, nici prin gesturi, de a nu face să se scrie, să se litografieze, să se graveze, să se im-

[1]) Cf. Rosen, *L'ennemie sociale,* din 1890, pentru care destăinuire Papa Leon XIII a felicitat prin scrisoare publică pe autor.

© BCU CLUJ

prime ceva; de a nu publica vreodată ceia ce mi s'a încredinţat până în acest moment şi ceia ce mi se va mai încredinţa în viitor. Mă oblig şi mă supun la următoarea pedeapsă dacă îmi calc cuvântul:

„Să mi se ardă buzele cu un fier roşu, să mi se taie mâna, să mi se smulgă limba din gură, să mi se reteze gâtul, cadavrul meu să fie spânzurat în lojă, în timpul când se lucrează la admiterea unui nou frate, spre a servi de batjocură a infidelităţii mele, şi drept spaimă pentru alţii, în urmă să fie ars iar cenuşa să fie aruncată în vânt, ca să nu mai rămână nici o urmă despre amintirea trădării mele[2]).

Cui se face asemenea jurăminte? Cine conduce efectiv Francmasoneria?

D-lor, această organizaţie ocultă, compusă din grade suprapuse în piramidă, în aşa fel în cât membrii de pe treapta inferioară nu cunosc membrii de pe treapta imediat superioară, este condusă de şefi invizibili, ce rămân necunoscuţi cari văd din vârful piramidei toate treptele, dar de jos în sus nu sunt văzuţi. Aşa dar, conducătorii invizibili, rămânând în întuneric, nu au nici o răspundere faţă de turma celor conduşi, cari au jurat inviolabilitatea secretului masonic.

Ce ţinteşte să asigure secretul masonic? Ce voesc Francmasonii iniţiaţi? Una afirmă, şi alta gândesc. Afirmă că urmăresc desvoltarea unei umanităţi superioare celei de astăzi, prin practica filantropiei dezinteresate şi mai ales prin aplicarea principiilor *libertate, egalitate, fraternitate,* acelor principii de care s'a călăuzit societatea franceză dela sfârşitul veacului al XVIII şi a căror aplicare a adus atâta vărsare de sânge şi ruini în Franţa.

Am dovezi precise şi incontestabile că Francmasonii în afişarea acelor principii nu sunt sinceri, că sub formule dulcege ascund planuri criminale de distrugere şi asasinate spre a pune mâna pe putere. Iată ce înţeleg conducătorii invizibili, rămaşi totd'auna nedescoperiţi, prin cuvintele *libertate, egalitate, fraternitate,* aşa cum le-au explicat la 1861 unui neofit de valoare istorică, rămas tipul eroului popular în istoria patriei sale, lui *Giuseppe Garibaldi,* de care Francmasoneria înţelegea să se servească spre a dărîma prestigiul bimilenar al bisericii catolice.

„LIBERTATEA, armă atotputernică, cu care noi am răsturnat lumea, INSEAMNĂ independenţa fără margini şi restricţii, sustrasă de la ori-ce fel de autoritate;

INSEAMNĂ independenţa spiritului, care nu poate fi stânjenită prin nici o revelaţie, nu poate fi limitată prin nici o dogmă; INSEAMNĂ independenţa voinţii, care nu se supune la nici o putere, care nu recunoaşte nici Rege, nici Papă, nici D-zeu. Prin ajutorul libertăţii ca pârghie şi prin pasiunile omeneşti, ca punct de sprijin, noi vom răsturna pentru totd'auna pe Regi şi pe Preoţi, aceşti inamici neînduplecaţi ai neamului omenesc, mai funeşti pentru omenire decât tigrii pentru celelalte animale.

„EGALITATE, instrumentul, atotputernic, cu care noi am transformat lumea INSEAMNĂ egalizarea proprietăţilor, căci drepturile omului la pământul comun, ca cetăţean al unei singure şi aceleiaşi lumi, sunt mai vechi şi mai sacre decât toate contractele şi tot dreptul nescris şi prin urmare aceste drepturi trebuesc restabilite, pe când contractele trebuesc rupte şi dreptul nescris trebue desfiinţat.

„FRATERNITATE, făgăduinţa atotputernică cu care noi am stabilit puterea noastră INSEAMNĂ: Frăţia în frcm. pentru a constitui un stat în stat, cu mijloace şi cu o funcţiune independente de stat şi necunoscute statului;

INSEAMNĂ frăţia în frcm. pentru a constitui UN STAT DEASUPRA STATULUI, cu o unitate, un cosmopolitism, cu o universalitate, care fac Frcm. să fie superioară statului şi să-l conducă;

INSEAMNĂ frăţia în frcm. pentru o constitui UN STAT IN CONTRA STATULUI, atâta vreme cât vor exista armate permanente, cari sunt instrumente de apăsare, principii de parazitism, piedecă a oricărei înfrăţiri.

„Prin ajutorul Fraternităţii ca pârghie, şi prin ura omenească drept punct de sprijin, noi vom face să piară pentru totdeauna parazitismul şi represiunea armatei, această ciumă nepotolită, această groază sălbatică a neamului omenesc".

Aşa dar, ţinta precisă a uneltirilor masonice constitue: *Tronul* slujit de Armată, şi *Altarul* slujit de Preoţime. In aceşti doi factori *Armata* şi *Preoţimea,* principiul Ordinei şi al Credinţei creştine, prin care ne-am păstrat în furtuna veacurilor şi ne-am făurit statul român, loveşte din plin, cu ură sălbatică şi hipocrizie rafinată Francmasoneria.

Înţelegeţi Domnilor, pentru care motiv, după documentele citite, o numesc, incontestabil intemeiat, *secta scelerată.* Iată de ce am socotit de datoria mea să atrag atenţia în şedinţa publică, asociaţiei „Cultul Patriei", care înumără printre membrii ei ofiţeri distinşi şi înalţi membrii ai clerului, să nu cadă în cursa ce-i întinde Francmasoneria sub forma faţarnică şi periculoasă a lojelor numite *naţionale.*

Acestea spuse, socotesc că este o desăvârşită incompatibilitate între calitatea de slujitor al Tronului şi al Altarului şi calitatea de membru în secta scelerată.

Şi pentru ca firele slabe, ademenite de mirajul profiturilor personale să nu mai cadă în ispită, se impune ca Francmasoneria prin *LEGE* să fie isgonită de pe pământul României întregite.

Şi acum Domnule Preşedinte al Asociaţiei „Cultul Patriei", domnilor membri, domnilor generali ai războiului pentru întregirea neamului, sunt sigur că cu toţii împărtăşim sentimentul datoriei ce ne incumbă, de a denunţa şi demasca Francmasoneria, de iniţiativă, de conducere ocultă şi de finanţare Jidovească.

Cluj, 11 Maiu 1930.

I. C. CĂTUNEANU.

---

[2]) Cf. *„Infrăţirea Românească"* din 1 Februarie 1926.

„Salvarea"

Am primit la redacţie foaia naţionalistă şi creştină întitulată SALVAREA, ce apare la *Târgul-Jiu,* judeţul Gorj, sub conducerea Dlui Iulian Salvador, având drept deviză: *Christos, Regele, Naţiunea.*

E în primul an; a ajuns la numărul 5. Ii dorim viaţă lungă şi întărirea convingerii, că *Oltenia NU trebue să rămână indiferentă faţă de lupta noastră contra Jidanilor,* pentru că patria lui Mihaiu Viteazul şi a lui Tudor Vladimirescu nu cunoaşte încă lepra ce roade jumătate din trupul naţiei române.

Olteni mai vii, mai pricepuţi, mai oţeliţi în lupta pentru existenţă, decât ceilalţi fraţi Români, au datoria să pună umărul la sforţările noastre, pentrucă România întregită este a tuturor Românilor şi deci cu toţii trebue să colaboreze la salvarea ei, după cum indică însuşi titlul gazetei, ce salutăm cu dragoste şi nădejde.

© BCU CLUJ

Pan-Europa

sau

Cea mai mare excrocherie jidovească din Sec. al XX-lea.

Zilele acestea s'a deschis la Berlin congresul Uniunii Paneuropene. Mare recepţie la Kaiserof. Marea finanţă jidovească şi figurile proeminente ale francmasoneriei mondiale erau prezente. Cu câteva zile mai înainte de deschiderea congresului, marele pontif al francmasoneriei mondiale, *Briand*, trimesese tuturor cancelarilor europeni memoriul conţinând chestionarul asupra Statelor Unite ale Europei. Ca să arunce praf în ochii naivilor şi proştilor, memoriul este prezentat de miniştrii Franţei şi la Waschington şi la Moscova, d-lor Hoover şi Litvinof rus, motivând prezentarea lui cu explicaţia, că el n'are nici o tendinţă antiamericană sau antisovietică, ca şi cum n'ar fi fost o înţelegere prealabilă în sânul tuturor acestor francmasoni.

Preşedintele congresului dela Berlin, contele *Coudenhove-Kalergi*, jumătate sânge Jidan, francmason notoriu, a numit memoriul fratelui într'un Jehova, Briand, o *„magna carta"* a Europei". După declaraţia lui Balfour, pe care Jidanii au numit-o *„marea cartă britanică a libertăţii jidoveşti"*, vine această declaraţie, pe care Jidanii o numesc *„Marea carte franceză a dominaţiei lui Izrael"*.

Delegaţii Franţei la congres, Profesorul *Barthélémy, Loucheur;* Germanii *Wirth, Curtius, Bosch;* Sârbul *Nincici;* Polonul *Deduitzky,* scriitorul *Thomas Mann* etc., toţi francmasoni notorii, s'au întrecut care mai de care în ridicarea osanalelor proectului briandist. Singur Englezul *Amery*, a făcut oarecare rezerve, având însă şi ele cântecul lor. El a scos în evidenţă poziţia Marei Britaniei în Lume, din care cauză proectul se putea să pericliteze legăturile cu Dominionurile, ori putea să pericliteze unitatea imperiului. Pentru Englezi, proectul masonic este văzut momentan prin altă prismă, scopul final urmărit de francmasoneria mondială — Statele Unite ale Lumei — însă este împărtăşit şi de francmasoni englezi cu mare entuziasm. Deocamdată pentru ei, trebuie să se constituie Statele Unite ale Europei, Statele Unite ale Americei şi Statele Unite britanice, urmând ca mai târziu toate aceste federaţiuni de state să se confunde în marea confederaţiune a Statele Unite ale Lumii!

Cu titlu de curiozitate reproduc pasagii spicuite din presa mondială cu ocazia comentărilor pe cari le-a dat loc proectul masonic.

Germania. — Organul democrat *„Berliner Tageblatt"*, scrie în editorialul său: *„Incă de astăzi presa engleză se arată foarte sceptică în ce priveşte adesiunea Angliei la o Uniune Europeană. Ce ar fi un Locarno european în care ar lipsi Anglia, principala garantă a tratatului dela Locarno?. Care este situaţiunea Europei pe care d. Briand, vrea să o stabilizeze printr'o garanţie comună? Este situaţiunea actuală cu inegalitate de armament, de frontiere politice şi economice, imposibilă situaţiune în care alături de solidaritatea colectivă a întregei Europe, subsistă alianţe militare, care insultă această idee de solidaritate?*

Poate este ideia lui Briand de a răspunde „nu" la aceste chestiuni. El nu l-a exprimat şi în planul său, nici între paranteze. Dar noi ne vom întâlni bucuros cu el la conferinţa europeană, în gândul, că noi avem un acelaş scop comun, care este de a realiza pacea. (N. R.: Care în limbajul francmasonic se traduce prin expresiunea: *„De a asigura dominaţia lui Izrael"*).

Klein, redactor-şef la *„Gazeta Generală a Germaniei"*, scrie: *„Politică franceză, a dat o lovitură de maestră sub presiunea izolării, de înţelegere anglo-saxonă care se desemnează, de ameninţarea unui conflict cu Italia. Ea joacă cel mai mare atout care îi rămâne la dispoziţiune"*.

„Vorvaerts", organ socialist: *„In anumite cercuri se vede în memoriul d-lui Briand, o tentativă pentru a stabili hegemonia franceză sub pretextul unei Uniuni Europene. Noi suntem de părere că Germania trebuie să examineze propoziţiunile franceze cu multă îngrijire şi într'un spirit critic şi că ea trebuie să releveze anumite pasagii puţin clare ale memoriului. Sarcina necesară care consistă a asigura pacea şi a simplifica economia europeană, nu este în mod necesar identică cu menţinerea perpetuă a unei situaţiuni politice, cari comportă multe erori şi nedreptăţi, uşor de corijat"*.

Presa naţionalistă, *„Der Stahlhelm"* şi *„Völkisches Beobachten"*, dau proectului francmasonic o destinaţiune mai puţin elegantă, dar mai bine meritată.

Anglia. — *„Daily Herald"*, organul partidului travaist:

„Noi ne temem ca principalul rezultat al planului Briand să nu ridice în Italia şi în celelalte state mai mici, teama de hegemonia franceză, în Rusia, teama unei politici antisovietice, în Statele Unite ale Americei, teama unei politici antiamericane" (N. R.: Oi vei mir! Par'că totul n'ar fi fost aranjat de comun acord cu francmasonii cari conduc Statele Unite ale Americei şi Rusia!).

Times: „Problema memoriului d-lui Briand, în ziua când intră în vigoare planul Joung, pare să fie mai mult decât o coincidenţă". (N. R.: Hai, să o spunem noi, mai pe şleau; planul Joung, plan eminamente jidovesc, Joung nefiind decât o marionetă în mâinele consorţiului jidovesc, Mendelsohn & comp. care a conceput acest proiect, prin care se înfiinţează Banca Internaţională, cu scopul de a înlocui creancierii Germaniei, şi creancierii interaliaţi, prin creancieri privaţi, toţi Jidani, puşi sub conducerea bancherului jidan din Berlin, Mendelsohn, este un inel, alături de altul mai mare, care se numeşte proectul Briand, în lanţul ce se numeşte şi el la rândul lui: „Domnia lui Izrael asupra proştilor de goim!").

„Chestiunea reparaţiunilor a fost în fine transportată din domeniul politic în acela al finanţei internaţionale. Cu dispoziţiunea acestei probleme spinoase, care a otrăvit relaţiunile diplomatice diverselor guverne europene, timp de 10 ani, opera de pacificare a fost în mod formal completă".

Presa francmasonică americană priveşte cu simpatie proectul lui Briand. Este şi natural, căci prin acest proect se face un pas mare spre realizarea mai uşoară a Statelor Unite ale Lumei.

La noi, dobitoacele docile din presă, fie ea de partid, fie aşa zisă independentă, fie, ce e mai trist, aşa zisa presă naţionalistă, papagaliceşte pe francmasonii din occident, extasiindu-se în faţa planului criminal.

Iar marele cotidian francez, cu trei puncte, *„Le Temps"*, conclude astfel aceste comentării: *„Trebuie să lăsăm să se coacă ideia. Posibi-*

© BCU CLUJ

litățile cari există pentru realizare, se vor degaja puțin câte puțin din controverse și din polemici. Neliniștea care își face drum ici și colo, se vor spulbera la lumina unui examen aprofundat a sugestilor d-lui Briand. Va veni un moment în care fiecare va trebui să ia în mod net poziție, afirmând buna voință în realizarea operei de pace sau a proclama în fața lumei că egoismul este mai tare decât conștiința unei largi solidarități, se vor stabili la lumina zilei și popoarele vor ști cine persevereză în erorile vechi și cari vor în mod sincer pacea". (N. R.: Adică, Imperiul lui Izrael!).

Ca răspuns memoriului francmasonic, „*Ducele*", ține un magistral discurs la Florența, care e căzut ca un adevărat treznet pe capul francmasoneriei:

„*Se află dincolo de frontieră secte, grupuri, partide, oameni, cari fiind organizați într'o cooperativă pentru exploatarea principiilor nemuritoare — adică cea mai mare escrocherie — enormă și rafinată, pe care o săvârșesc astăzi în detrimentul poporului, cred că pot izola Italia fascistă. Liberalii, democrații, nu vor fi nemulțumiți de a deslănțui dacă trebuie, chiar printr'un al treilea, un război contra poporului italian, vinovat de a se identifica cu regimul lictorului. Italia fascistă este de aici înainte un tot în care toate forțele sunt așa de bine organizate că nu se poate ataca fără pericol de moarte*".

Ne luăm noi sarcina să complectăm pe Mussolini, și să spunem pe românește și fără înconjur, ceeace Ducele a spus la figurat. Sectele la cari face aluzie Mussolini, sunt, în primul rând marea sectă jidovească, apoi secta ocultistă și satanică și în al treilea rând, secta masonică. Secta masonică este direct sub influența sectei jidovești, iar secta ocultistă este inspirată de Kahală. Grupurile sunt adunături scelerate, ca „Liga drepturilor omului", „Asociația de corporațiune intelectuală de pe lângă Liga Națiunilor", „Asociația pentru Pan-Europa", „I. M. C. A.", „Cercetășia", „Rotary Club", „Societatea Teozofică", „Soc. de radiodifuziune" etc. Partidele sunt din nefericire toate și în toate țările infectate de virusul jidovesc și francmasonic. Oamenii la cari face aluzie Mussolini se împart în două categorii: Jidanii getbeget și ticăloșii de creștini, ajunși slugi și instrumentele Jidanilor. In prima categorie se găsesc Herbert Louis Samuel, Edwin Samuel Montagn, Lord Reading, Ioseh Reinach, Louis Brandeis, Samuel Mendelsoh, Lord Iowin, Oscar Strauss, Bernard Baruch, Hermann Kahn, Paul Hymens, Leon Blum, Gompers, etc.; în a doua categorie, camalii de creștini cari și-au vândut sufletul Jidovului pentru un blid de linte, ca: Doumergue, Briand, Herriot, Daladier, Buisson, Painlévé, Tardieu, Paul Boncour, Macdonald, Suowelen, Curtius, Wirth, Luther, Müller, Hoover, Steluin, Lloyd George, Beneș, Venizelos, Marinkovici, Ducele de Alba, măimuțoii noștri francmasoni: Duca, Vaida-Voivod, Titulescu și mulți alții. Toți aceștia conduc astăzi, din nenorocire, destinele popoarelor și sunt organizați — cum spune Mussolini — într'o cooperativă pentru exploatarea principiilor nemuritoare. Iar cea mai mare escrocherie este Liga Națiunilor, recte Statele Unite ale Europei. — Afirmația corespunde realității și se poate verifica cu date și documente precise.

Doi ani înainte de fondarea „Societății Națiuilor", Mgr. Jouin eminentul doctrinar antisemit francez, scria: „*S. D. N. este pentru loji victoria definitivă a democrației, primul pas spre Statele Unite ale Europei, dacă nu spre Statele Unite ale Lumii, aurora Republicii Universale*".

Creiarea unui superguvernământ fu studiată în cercurile masonice cu mult înainte de sfârșitul războiului mondial. In 1867 se organizează „Liga internațională permanentă de pace", iar secretarul ei, Jidanul Passy, pune pe picior planul unui tribunal tranșând fără apel orice conflict între națiuni.

De atunci și până la războiu, o întreagă literatură judeo-masonică tratând despre creiarea acestui superstat a invadat capitalele europene. Incepând dela 1916, au loc conferințe tratând despre viitoarea Societate a Națiunilor. La 5 Martie 1916, la loja „Les Trinitaires", le F.:. Gaston Moch, vorbește despre „Pactul Societății Națiunilor". La 5 Maiu, acelaș an, înainte a 5 loji parisiene, reunite, același autor tratează chestiunea „Garanția S. D. N." Sub acest titlu o culegere de conferințe ale F.:. Moch este Publicată și răspândită, în mare cantitate, în cercurile masonice.

După lectura edificantă a acestei culegeri, profesorul F.:. Aulard, strigă: „*O imensă speranță a traversat lumea: este Societatea Națiunilor, care este ideea chiar a Revoluției franceze*". După această preparare a opiniei publice începe lucru de organizare. La 14 și 15 Ianuarie 1917 are loc la Paris o conferință a masoneriei țărilor aliate care decid a convoca „un congres al masoneriei națiunilor aliate și neutre" pentru „a căuta mijloacele de a ajunge la constituirea Societății Națiunilor".

General *Pegué*, mare maestru al marei Loji a Franței et F.:. Cornean, preconizează scopurile congresului în acești termeni: „*A prepara Statele Unite ale Europei, a creia o autoritate supranațională care va avea ca scop de a rezolva diferendele între națiuni: Francmasoneria va fi agentul de propagandă a acestei concepțiuni de pace și de fericire universală, Societatea Națiunilor*".

In ședința din 28 Iunie, prezidată de Generalul Peigué, statutul vitoarei societăți națiunilor este votat.

Articolul I.... *țările subsemnate... decid de a încheia între ele o uniune politică, economică și intelectuală, sub numele Societatea Națiunilor.*

Articolul VIII. *In Parlamentul Internațional, puterea executivă este executată de către un minister sau consiliu de națiuni, compus pe baza de reprezentațiuni adică câte un membru de națiune. Acești membrii sunt aleși de către Parlamentul Internațional din propriul său sân. Președintele Consiliului Națiunilor este ales de către membrii Parlamentului.*

Articolul XII. *Parlamentul Internațional desemnează în mod egal din sânul său, câte un membru de națiune, o putere judiciară, creiând un fel de Curte Internațională de Justiție, înaintea căreia vor fi purtate toate conflictele de ordin național între națiuni.*

Articolul XII. *Parlamnetul Internațional va alege el însuși locul reuniunilor sale, orașul, care va deveni Capitala lumei, al cărui teritoriu va fi internațional.*

Marele Convent al Marei Orient al Franței în 1917, se pronunță în același spirit cu acest congres.

La congresul Uniunei Universale „Tineretul jidovesc, în ziua de 4 August 1926, F.:. Justin Godard, proclamă că *JIDANII SUNT CEI MAI SIGURI SUSȚINĂTORI AI SOCIETĂȚII NAȚIUNILOR ȘI CĂ LOR LI SE DATOREȘTE IN CEA MAI MARE PARTE EXISTENȚA SA*. Pe de altă parte Jidanul Cassin scrie: „*RENAȘTEREA SIONISMULUI ESTE OPERA SOCIETĂȚII NAȚIUNILOR*".

© BCU CLUJ

Liga Naţiunilor fu constituită exact după tipul indicat de Lojile francmasonice în ziua de 10 Ianuarie 1920. — Odată constituită Liga Naţiunilor, forţele oculte jidoveşti păşesc spre atingerea celei de a doua etape în drumul spre realizarea Statelor Unite Mondiale sub domnia lui Izrael. Cea de a doua etapă, este Statele Unite ale Europei. Forţele oculte jidoveşti, având ca auxiliari preţioşi Masoneria şi Partidele politice, deslănţuie campania de exterminare a sentimentului naţional şi a principiului suveranităţii statelor.

In darea de seamă a Conventului din 1922, citim: *„Principalele sarcini ale S. D. N. consistă în organizarea păcei, abolirea diplomaţiei secrete, aplicarea dreptului popoarelor de a dispune de ele însuşi ... extensiunea unei educaţiuni pacifiste generale, sprijinindu-se mai cu seamă pe extensiunea unei limbi internaţionale ... creiarea unui spirit european, unui patriotism al Societăţii Naţiunilor, scurt, formarea Statelor Unite ale Europei sau mai curând Federaţiunea Lumei“.*

Sau memoriul lui Briand, nu este decât trecerea la lumina zilei, a ceeace au hotărât francmasonii în cloacele lor.

Rămâi încremenit astăzi, în faţa acestei noui tentative, când vezi că se realizează punct cu punct ceeace a hotărât primul congres sionist la Bazel, în 1897, cari hotărâri sunt conţinute în procesele verbale a celor 24 şedinţe, strânse sub titlu de „Protocoalele Înţelepţilor Sionului“.

Dar să lăsăm să glăsuiască „Protocoalele“:

„Prin toate mijloacele, noi vom oprima până într'atât pe creştini, că ei vor fi constrânşi de a ne oferi hegemonia mondială. Indată ce noi vom atinge o astfel de poziţiune, noi vom putea îndată absorbi toate puterile guvernamentale din lumea întreagă şi a forma supraguvernământul universal. Noi vom înlocui guvernele existente printr'un monstru pe care noi îl vom numi „Administrarea Supraguvernământului“.

Mâinele sale se vor întinde departe, ca lungi tentacule şi el va avea la dispoziţia sa o organizaţie puternică, aşa că el va reuşi să supuie toate naţiunile. (Şedinţa 5-a pag. 59).

Şi mai departe glăsuiesc astfel, aceleaşi Protocoale:

„Astăzi, pot să vă asigur că noi nu mai suntem decât la câţiva paşi de scopul nostru. Incă o scurtă distanţă de parcurs şi cercul şarpelui simbolic, semnul poporului nostru, va fi complect. Când cercul va fi închis, el va înconjura toate Statele Europei ca în lanţuri indestructibile“.

Şi oare se va găsi cineva care se va împotrivi realizării acestui plan diabolic? Iată ce zic Jidanii în această privinţă, mereu în aceleaşi „Protocoale“:

„Per me reges regnant, — regii să domnească prin mine“. Noi citim în Legea Profeţilor, că noi am fost aleşi pentru a guverna pământul. Dumnezeu ne-a dat geniul pentru a guverna pământul. Dumnezeu ne-a dat geniul pentru a putea să îndeplinească această operă. Dacă se va găsi un geniu în câmpul inamic, el va putea cu toate acestea să ne combată, dar un nou venit nu va putea să se măsoare cu vechi luptători de speţa noastră şi lupta va fi între noi de o natură aşa de disperată, cum lumea încă n'a mai văzut încă niciodată aşa ceva asemănător“. Este deja prea târziu pentru geniul lor!“ (Şedinţa 3-a, pag. 56).

Da !, spurcaţi pui de năpârci ! Da!, s'au şi găsit acele genii care să vă combată şi chiar să vă distrugă!

Unul din acele genii, v'a răspuns dela Florenţa, de v'a secat la ficaţi! *Altul* este divinizat de o întreagă nouă şi tânără Germanie şi vă va răspunde foarte curând prin fapte, cu vârf şi îndesat. *Altul* se găseşte la noi, în ţară! Cu toate că iernele trecute peste capul lui, i-au nins părul, o forţă divină îi dă puteri supranaturale de a vă izbi mereu în creştetul capului.

Ei sunt: *BENITTO MUSSOLINI, ADOLF HITLER şi ALEXANDRU CUZA !* Imaginea lor vă apare şi noaptea în somn şi vă bagă în groază !

Iar voi, puturoase vieţuitoare circumcise, ce infectaţi plaiurile Ţării Româneşti, nu vă bucuraţi că unul din aceşti Arhangheli ai Creştinismului ar fi la crespusculul vieţei. Astăzi, dintr'un Cuza, a răsărit mii şi sute de mii de Cuza şi mişcarea lui nu va mai muri niciodată în Ţara Românească, până la complecta voastră distrugere.

Ei sunt geniile de cari vorbiţi în „Protocoalele“ voastre scârboase, ei sunt aceia cari vă vor face să îngenunchiaţi pentru tot restul vieţii voastre la picioarele Crucii lui Christos !

IOAN DELATEIŞANI
— Germania. —

Conducătorii şi luminătorii naţiei noastre stau sub teroarea jidovească.

Liberali, vorbe şi fapte

Am înaintea ochilor cuvântarea D-lui *Vintilă Brătianu*, şeful partidului *„naţional-liberal“*, rostită la 1 Maiu 1930 în sala *Frascati* şi publicată în ziarul *Universul* No. 99 din 4 Maiu 1930; iar în cele ce urmează mă voiu ocupa de acest discurs asemănând vorbele cu faptele săvârşite de guvernele liberale în decursul lungilor şi repetitelor cârmuiri.

Dl. *Vintilă Brătianu*, arată întregul lanţ de lupte, de zbucium şi de jertfe, aduse în lungul şir de veacuri — dela *Romani* şi *Daci* până în zilele de azi, — de către *„neamul nostru“* pentru *„aşezarea vieţii lui proprii“ şi pentru închegarea statului nostru în hotarele lui istorice şi etnice“.*

„Şi toate aceste rezultate măreţe s'au câştigat prin vitejia ostaşilor noştri, şi prin cumineţenia poporului român şi a conducătorilor lui“.

Pentru desăvârşirea măreţei opere a Unirii tuturor Românilor, Dl. *V. Brătianu* a spus că va continua o politică de unificare, şi de înfrăţire, de viaţă liberă, de continuă propăşire socială, culturală şi economică, de păstrarea aşezământului constituţional, care nu poate fi schimbat cât timp Regele este minor. *Statul român trebue să fie şi să rămână aşezat pe bază, HOTĂRÂT NAŢIONALĂ întrucât marea massă a populaţiei este de acelaş neam.*

Iar pentru înfăptuirea acestui program, şeful partidului *„naţional-liberal“*, apelează în primul rând la solidaritatea membrilor partidului, iar în al doilea rând la *„neamul desrobit şi întregit“*, cu ajutorul căruia să apere măreaţa operă, a întregirii neamului, în contra duşmanilor din afară şi dinăuntru care încearcă s'o destrame. Apoi încheie cu nădejdea, că dacă vor fi urmaşi demni ai antemergătorilor lor, isbânda este asigurată.

In felul acesta, înălţător, româ-

© BCU CLUJ

nesc şi patriotic a vorbit Dl. *Vintilă Brătianu* în faţa numeroaselor delegaţii liberale din toată ţara...

DAR FAPTELE PARTIDULUI LIBERAL, SUNT TOT ATÂT DE ROMÂNEŞTI, TOT ATÂT DE PATRIOTICE ŞI TOT ATÂT DE INĂLŢĂTOARE CA ŞI VORBELE ROSTITE DE ŞEFUL PARTIDULUI??

In decursul lungii guvernări liberale, de vre-o 7 ani, dela întregirea neamului:

Cine a învrăjbit mai mult pe Românii care nu purtau zgardă liberală?

Cine a scornit Ardelenilor porecla de: *regionalişti?*

Cine muta şi suspenda pe funcţionarul cinstit, care avea altă credinţă politică, decât cea liberală?

Cine a nedreptăţit pe voluntari, pe învalizi, pe văduvele şi orfanii din războiu, pe Moţii şi pe Maramureşeni, cu ocazia împroprietăririi pentru că nu se închinau politicei liberale?

Cine a făurit constituţia ţării sub scutul baionetelor şi cu căluşul cenzurii, pus în gura presei pentru ca să încetăţenească în massă pe Jidanii trădători, pe Jidanii spioni şi pe Jidanii jefuitori şi schingiutori ai naţiei?

D-le *Vintilă Brătianu,* ai cuvântul! — Răspunde deci grabnic şi precis. Sunt actele de mai sus, săvârşite de guvernele partidului al cărui şef, ai fost ales, *fapte de înfrăţire, de unificare şi de propăşire a naţiei, care prin cuminţenia şi vitejia ei a făcut România Mare?*

Pentru ce nu vezi bârna din ochiul partidului D-tale, zis: *naţional-liberal,* şi te împiedeci de gunoiul din ochiul fratelui numit „naţional-ţărănist?"

Cum vii D-ta să ţii lecţii de conduită *Inaltei Regenţe*? cât timp însuşi ai spus în vorbire că *Coroana* trebue să fie deasupra partidelor politice — deci şi deasupra partidului zis: *naţional-liberal?*

Pentru ca să ridic şi mai mult vălul asupra faptelor D-voastră, D-le *V. Brătianu,* şi pentru ca să înţelegem odată pentru totdeauna, că liberalii de azi nu sunt vrednicii urmaşi ai antemergătorilor lor, am să arăt numai două fapte:

Fie iertat Părintele Dr. *Ioan C. Brătianu,* deşi francmason naiv, a semnat la Berlin, sub presiunea Jidanilor *Cremieux* şi *Beauconsfild* (unul din Franţa, iar altul din Anglia), încetăţenirea Jidanilor. Intors la Bucureşti *Ion C. Brătianu* a demisionat din guvern şi alăturea de filosoful *V. Conţă,* de poetul *V. Alexandri,* de *M. Cogălniceanu* şi de ceilalţi buni patrioţi au votat articolul 7 din Constituţie, care oprea pe Jidani dela cetăţenie şi dela dreptul de proprietate rurală.

Ce aţi făcut D-voastră *epigonii?*

Tratatul dela *Trianon,* cu încetăţenirea Jidanilor, deşi a fost semnat de francmasonul *Al. Vaida-Voivod,* — atunci ministru de externe, azi ministru de interne al României Mari, — D-voastră liberalii l-aţi alungat dela putere pe „naţionalistul" *Vaida,* pentru ca sub scutul baionetelor şi cu căluşul cenzurii în gura presei: *să ştergeţi articolul 7 din Constituţie — opera nemuritorului vostru Părinte — şi să încetăţeniţi în massă neamul lui Iuda, cel mai mare duşman extern şi intern, pe care îl are neamul românesc, şi pe care Excelenţele Voastre, n'aveţi curajul să-l numiţi!*

Mai aveţi îndrăzneala să vă numiţi urmaşi demni ai antemergătorilor D-le *Vintilă Brătianu?* Antemergătorii D-voastră vorba lui Eminescu: *„îşi apărau sărăcia', şi nevoile şi neamul"*, cât timp D-voastră *„epigonii"*, măriţi sărăcia, sporiţi nevoile şi daţi neamul pradă Jidanilor, care prin *francmasonerie, vă corupe şi vă terorizează; prin socialism şi comunism caută să răstoarne ordinea actuală din stat; prin sectele religioase caută să dărâme Biserica şi credinţa strămoşească; rin presă perverteşte poporul, iar prin industrie, comerţ şi finanţe jefueşte, şi stoarce toată vlaga acestei naţii româneşti — slăvită numai în discursuri — ai cărei călăi sunteţi Dv. liberalii, alăturea de celelalte partide politice, stăpânite de Jidani.*

Comparând vorbele cu faptele, constatăm, că nu durerile neamului, nu înfăptuirile frumoase cuprinse în dulceagul discurs al D-lui *Vintilă Brătianu,* au animat sumedenia de partizani *naţional-liberali* adunaţi în congres, printre care se numărau şi Jidanii *Pangal, Berkovics et consortes,* alăturea de numeroşii francmasoni cunoscuţi şi necunoscuţi — toţi unelte supuse în mâna Cahalului jidovesc — ci bunătăţile guvernării: titlurile de miniştri, de subsecretari de stat, de secretari generali, de şefi de cabinet, de deputaţi, de prefecţi, de primari, sau de alte căpătueli.

Aceasta este realitatea, cruda realitate. Iar poporul — sătul până peste cap — de promisiunile necontrolate ale partidelor politice, aşteaptă venirea la putere a *„Ligii Apărării Naţionale Creştine".*

Poporul aşteaptă ca în ţara făurită de el, şi de martirii anonimi ai neamului, — al căror sânge a cimentat hotarele actuale, — el să fie stăpân, iar nu slugă şi rob, cum e azi.

Naţia vrea ca *„România să fie a Românilor"*, iar partidele politice, slugi credincioase ale Jidanilor, să-şi pună pofta în cui, după putere!...

3. VI. 1930.

ŞT. PENEŞ
— Hunedoara. —

Din nou la datorie!

FRAŢI STUDENŢI!

Fraţi studenţi, noi suntem chemaţi să ne facem datoria totdeauna, zic „totdeauna", pentrucă ceice sunt în drept, mai mult decât noi, nu prea dau importanţă acestei probleme. Iar pentru noi această datorie nu este altceva decât o „manifestare curat naţională", e ţinta idealului şi aspiraţia crezului nostru.

Şi nu vom permite nimănui — accentuez — să-şi bată joc de acest crez.

Forţa idealului nostru e zidul cel mai puternic existent, pentru care nu există, dar nici nu va exista niciodată o putere destructivă.

Să nu ni se spună — că vorbim numai.

Am arătat fapte şi vom arăta şi de altă dată, când va fi necesar.

Nu ne lăudăm, dar ne facem datoria.

Am dat dovadă în manifestările recente, de o credinţă ce o purtăm în sufletul nostru.

Am credinţă — şi aceasta nu mi se va schimba niciodată — că nu mai există între noi nici unul care s'ar îndoi de puterea lui morală, de a-şi face datoria solidar, când i se cere.

Când naţiunea română nu va fi ţinută — de cei competenţi — la înălţimea ei, şi când vor căuta şi în viitor să ne amestece cu toţi paraziţii ţării — ne vom face datoria — în loc să ne scape de ei, ar face mult mai bine.

Zic să ne „scape", pentrucă ei nu mai vreau să trăiască cinstit, muncind alături de noi, ci nerusinaţi se

© BCU CLUJ

ridică și uneltesc în mod insuportabil în contra noastră — fie direct sau indirect — intrând în toate comploturile comuniste, lucrând pentru distrugerea actualelor organizații de Stat.

Iată ce voesc să ne facă străinii pe cari îi ținem și îi hrănim alături de noi.

Atunci o propunere și soluția apoi.

Acum, cu aceasta ocazie, noi mergând în satele noastre, să ducem la bun sfârșit datoria noastră, la care ne-am angajat.

Cuvântul nostru să trezească conștiința de neam în fiecare — ca să știe că el este Român și a fi Român înseamnă să fii stăpân la tine în țară.

Deci, frați studenți! Din nou la datorie!

I. FILIP
— Cluj. —

Cum luptă alte popoare împotriva Jidanilor

Cu ocaziunea atacului săvârșit asupra studenților creștini de către macabeii din Tg. Frumos, un domn, campion de tennis, bridge și ministru plenipotențiar, scoțându-i pe studenți vinovați, a declarat ziarelor minoritare din Str. Sărindar: *„se supără străinătatea"*.

Această inteligentă declarațiune a mai fost făcută și de către alții exponenți ai politicianismului român, ca și cum Jidanii din Tg. Frumos ca și cei din Podul Iloaie sau Tg. Ciucului ar forma obiectul preocupării întregului glob, ca și cum noi Românii am fi unicii „antisemiți" din lume, casi cum ce-am vrea noi să facem, n'au făcut-o cu mult succes și mare fericire pentru țările respective: Spaniolii, Englezii, Francezii, Danezii etc., când au izgonit în cunoscute împrejurări toată Jidovimea.

Pentru a arăta Românilor, cari cred în afirmațiuni, ca cele făcute de Dl. *Citta Davila*, ne propunem a face, în câteva articole de revistă, o scurtă expunere asupra modului cum este dusă lupta împotriva Jidanilor, în alte țări, decât cea românească.

Din această expunere se va putea vedea nu numai că aceste țări sunt departe de a fi supărate din pricina acțiunei noastre, dar chiar mâhnite că nu ne putem încă asemăna cu formidabilele organizațiuni antisemite din străinătate.

Partidul național socialist german

Inființat în 1919 de către *Adolf Hitler*, împreună cu 7 colaboratori, Partidul Național Socialist German este astăzi, ca forță electorală și ca număr de deputați în Reichstag și Dietele provinciale, al treilea partid al Reichului, primul fiind partidul social-democrat, iar al doilea partidul național-german.

Titulatura — și mai ales acea germană — *„Nazional Sozialistische Deutsche Arbeiter Partei"* — (Partidul Național Socialist al lucrătorilor Germani) — îl prezintă ca un partid de clasă, variantă social-democrată. Aparență înșelătoare, căci Partidul Național Socialist recunoaște proprietatea privată și Capitalul, numai că pe acesta din urmă îl deosebește în capitalul care folosește producțiunei și care trebue să subziste, căci altcum producțiunea n'ar fi posibilă — și capitalul care nu servește decât speculatorilor dela Bursă, pungași și escroci și cari în cea mai mare parte sunt Jidani internaționali. *Acest capital trebue să dispară.*

Burghezi iubitori de ordine, țărani care-și iubesc ogorul pe care-l cultivă, muncitori mințiți de demagogia social-democrată își îndreaptă astăzi speranțele spre național-socialiști; fapt care a îngrijorat până într'atât pe actualul Ministru de Interne al Reichului (Social-democratul Severing), încât acesta a declarat că nu de extrema stângă (comuniști) trebue să se teamă guvernul de a fi răsturnat, ci de extrema dreaptă (național-socialiști).

Intr'adevăr în *Thuringia*, național socialiștii au majoritatea, obținând și locul de Ministru de Interne pentru *Frick*, unul din conducătorii lor, care imediat ce-a ajuns ministru și-a redus propria sa leafă la jumătate. In *Saxonia*, național socialiștii au reușit să răstoarne guvernul democrat și în luna Iunie 1930 vor avea loc noui alegeri. — *Bavaria* este provincia unde s'a născut această mișcare; la Muenchen locuește *Hitler*, șeful partidului și tot acolo apare *„Völkischer Beobachter"* — cel mai mare cotidian național socialist și deaceea în acest stat sunt cele mai puternice și mai numeroase grupuri semimilitare național socialiste.

In *Baden*, *Wuertemberg* și *Mecklemburg—Schverin*, național socialiștii au făcut mari progrese la ultimele alegeri; deasemenea în statul *Gotha*, unde au 11 locuri din 35 în Dieta provincială.

Numai în *Prusia* social-democrații se mențin încă, dar se pare că această situațiune n'o să mai dureze mult timp.

Dar pentrucă s'a amintit de organizațiuni semimilitare național socialiste, este bine să se știe că: cea mai însemnată este *„Hitler Jugend"* (Tinerimea lui Hitler), batalioane de recruți, cari primesc o instrucțiune specială pentru a intra apoi în *„Sturm Abteilung"* (Grup de asalt), adevărată armată, purtând uniforme cafenii și brățară roșie, la mână, cu svastica neagră pe fond alb. In Muenchen sunt între 8 și 10 mii de membri ai grupurilor de asalt; apoi în fiecare oraș din susamintitele state sunt în medie câte 200 la 30.000 locuitori, cât privește *Westfalia* și *Renania* efectivul lor atinge în total 40.000 oameni.

In afară de grupurile de asalt, mai sunt și *„Schutz Staffel"* (detașamente de protecție), cari au misiunea de a veghea asupra vieții și siguranței oratorilor și șefilor național socialiști și de-a îndeplini serviciul de poliție și supraveghere chiar în partid. Oamenii detașamentelor de protecție sunt aleși dintre cei mai robuști și mai devotați membri ai partidului național-socialist, uniforma lor diferă puțin de a grupurilor de asalt, iar ca insignă, pe lângă svastică, mai au și capul de mort.

Național socialiștii germani salută casi fasciștii italieni, ducând brațul drept înainte însă și strigând odată cu salutul „Heil Hitler" (salut Hitler). Organizațiunile național socialiste au drapelul roșu, cu un mare disc alb în mijloc, pe care este brodată svastica neagră. Deviza lor este *„Deutschland erwache"* (Germanie deșteaptă-te), deosebire de deviza naționaliștilor Antebelici *„Deutschland über alles"*. *„Das dritte Reich"* (cel de-al treilea imperiu) numesc ei imperiul în care vor domni, primul fiind al Hohenzollernilor și al doilea al social democraților; în ultimul, cel naționalist, se va proclama dictatura.

(Va urma.)

ION V. EMILIAN
Avocat — București.

© BCU CLUJ

Fragmente din conferința dlui prof. univ. Dr: N. C. Paulescu

Franc-Masoneria în Țara Românească după Războiu[1])

5. Grupul Franc-Masonic jidano româno-franțuzesc: „Marele Orient din România"

„Marele Orient din România" își are sediul în București, Str. Știrbei Vodă No. 23,—și în Str. Lipscani.

El e o filială camuflată a „Marele Orient din Franța", ce se află în Paris, Rue Cadet, No. 16, — și s'a constituit în toamna anului 1925, pentru ca să simuleze o *Organizație Românească.*

El e condus de următorii Inalți Demnitari:

Mare Maestru (pro forma): D-rul *Gheorghian* (Român), fost Primar al Capitalei.

Mare Maestru onorific: colonel *Mincu* (Român).

Mare Secretar General (conducător real): Inginerul *Victor Sterea* (jidan grecesc), — Veritabilul Lojei „Unirea".

Secretar ajutor: *Argintoianu (Jidan)*, funcționar la Banca Românească.

Fruntași: *Dr. Al. Vaida-Voevod* (Român), fost Prim-Ministru și actual Ministru de Interne.

Voicu Nițescu (Român), Ministru de Justiție, — Venerabil al „Lojei „Dreptatea", din Brașov.

G. Crișan (Român), membru al Lojei „Dreptatea".

I. Lugoșianu (Român).

Sever Dan (Român), membru al Lojei „Unirea".

Romulus Voinescu (Român), fost Șeful Siguranței Generale a Statului.

Adolf Stern (Jidan), fost Deputat țărănist, — Președintele Lojei „Noua Fraternitate" a Ord. B'nei B'rith.

Adolf Magder (Jidan), Secretar al U. E. R.

W. Filderman (Jidan), deputat liberal.

Dr. *I. Rădulescu* (Român), Chimist.

Artur Popescu (Român), Inginer.

Cokuai (Jidan ungur).

Bloch (Jidan), Argintar din Calea Victoriei, ce vinde odăjdii bisericești (?).

Haggi-Petri (Jidan turc).

Barzialai (Jidan), Avocat.

Goliger (Jidan), Arhitect.

Rogalski (Jidan), Arhitect.

Feldstein (Jidan), Arhitect.

Feld (Jidan), Industriaș, etc.

IV. Grupul Franc-Masonic jidano-românesc, — zis „Marea Loje Națională din România"

Alături de aceste cinci Organizații francmasone, — ce sunt pe față, *jidănești*, — mai există, în Țara Românească, o a patra Instituție masonică, . . . ce se pretinde *națională.*

Ea are două sub-diviziuni:

1. *„Supremul Consiliu de 33 .:. din România* (Rit Scoțian, antic și acceptat), compus din:

a) Un Suprem Consiliu;

b) Un Consiliu filosofic (Areopag);

c) Două Capitole.

Acest „Suprem Consiliu de 33 .:." e condus de următorii Inalți Demnitari:

Mare Comandor: *Ioan Pangal.*

Locotenenți Mari Comandori: *Ioan Arapu, Ioan Peretz, și Anton Teodoride.*

Mare Cancelar: *Vasile Roată.*

Șef al Secretariatului general: *Ștefan Lupașcu*, etc. etc.

2. *„Marea Loje Națională Română"* (Rit Scoțian antic și acceptat), — cu sediul în Strada Câmpineanu No. 51. Ea depinde de „Supremul Consiliu de 33 .:. din România", — și era dirijată, în 1926, de următorii Mari Dregători:

Mare Maestru onorar: *George Bibescu* (decedat) ginerile Căpitanului *C. Moroiu.*

Mare Maestru: *Zamfir Arbure*, — fost Senator.

Pro-Mare Maestru: *Ioan Peretz*, — Profesor la Universitatea din București.

Pro-Mare Maestru: *General Moșoiu*, — fost Ministru.

Mare Maestru Delegat: *Anton Theodoridi*, — Exportator, Brăila.

Mare Maestru Delegat: Colonel *Victor Radovici.*

Primul Mare Supraveghetor: Colonel *I. T. Ulic.*

Al doilea Mare Supraveghetor: *Dima Fuchs* — (Jidan), — Ziarist.

Marele Orator: *Paul Brătășeanu*, — Inginer.

Marele Secretar: *Dr. Leonida Vladimir* (Jidan).

Marele Tesaurar: *David Didoi* (Jidan), — Antreprenor.

Marele Orator ajut.: Colonel *Teodor Maltopol.*

Marele Secretar ajut.: *Erast Peretz*, — Inginer.

Marele Hospitalier: General *George Pangrati*, — Șeful Justiției militare.

Marele Expert: *Mihail Negru* (Jidan), — ziarist la „Universul".

Membrii: *Ioan Pangal*, — publicist.

Noradunghian, — Exportator.

George Boncescu, — Ziarist, corespondent al ziarului „Times".

Ioan Arapu, — Inginer, profesor la Școala Politechnică.

Pantelimon Halipa, — Profesor, Deputat, fost Ministru, Membru corespondent al Academiei române.

Vasile Roată, — Inginer, director al Societății de electricitate din Cluj.

Victor Rodan (Jidan), — Ziarist.

Simon Goldberg (Jidan), — Rentier.

Nicolae Alexandri, Profesor, fost Vice-președinte al Senatului.

C. Bellu, Inginer.

Victor Eftimiu (Greco-Român), Director General al Teatrelor.

N. I. Alexandrescu.

G. Metzger (Jidan).

V. Ghenzul (Jidan).

G. Deciu (Bulgar).

Dr. Novak (Jidan).

Josef Kron (Jidan), etc. etc.

Această „Mare Loje Națională Română" poseda, în 1924, 14 Loji simbolice subalterne și 5 Triunghiuri Masonice.

1. Loja „România Unită" din București, — Venerabil: *Erast Peretz.*

2. Loja „Solidaritatea" din București, — Venerabil: General *G. Pangrati.*

3. Loja „Drepturile Omului" din București, — Venerabil: Colonel *Th. Maltopol.*

4. Loja „Patria" din București, — Venerabil: *J. Pangal.*

5. Loja „Fraternité Allié" din București, — Venerabil: *V. Rodan* (Jidan).

6. Loja „Steaua Dunării" din București, — Venerabil: Colonel *J. T. Ulic.*

7. Loja „Ilfov" din București, — Venerabil: *Armand Iliescu.*

[1]) Conferință ținută Duminică 16 Martie 1930 în ciclul „Psihologia Societății românești de după Războiu", organizat de Asociația Universitară „Frăția Studențească".

© BCU CLUJ

8. Loja „Farul ospitalier“ din Brăila, — Venerabil: *A. Theodoridi.*

9. Loja „Infrățirea Neamului“ din Cluj, — Venerabil: *Vasile Roată.*

10. Loja „Libertate“ din Chișinău, — Venerabil: *A. Alexandri.*

11. Loja „Fraternitatea“ din Orhei, — Venerabil: *S. Goldberg*, — rentier.

13. Loja „Lumina“ din T.-Severin, — Venerabil: *A. Balasie*, Avocat.

14. Loja „Paza Dunărei“ din Oltenița, — Venerabil: *S. Sălăgeanu*, Inginer.

In ultimii ani s'au mai creat câte-va Loji noi:

15. Loja „Steaua Polară“ din București, — Venerabil: *S. Șoimescu*, Asistent universitar.

16. Loja „Orfeu“ din București, — Venerabil: *Mircea Dimitriu.*

17. Loja „Prometheu“ din București, — Venerabil: *I. T. Ulic.*

18. Loja „Coroana României“ din București, — Venerabil: *N.*

19. Loja „Cavalerii Steagului“ din București, — Venerabil: *M. Negru.*

Membrii din această din urmă Loje sunt, în mare majoritate, *Ofițeri din Aviație.*

Alături de aceste loji, mai există:

a) Loja de Adopțiune (feminină): „Steaua Orientului“, din București.

b) *„Ordinul Martinist“* (Masoneria filosofică), — introdus în România de F.:. *Ulic*, — și răspândit în mai toată Țara: București — Giurgiu, — Craiova, — Turnul-Severin, — Ploești, — Buzău, — Galați, — Brăila, — Bârlad, — Botoșani, — Iași, — Brașov, — Tulcea, — Ostrov, — Constanța, — etc., etc.

c) „Triunghiuri masonice“: Craiova, — Turtucaia, — Botoșani, — Iași, Galați, etc.

Pentru ca să nu vă amăresc sufletele, — citindu-vă lista Membrilor din vre-o Loje actuală, aproape plină de Români, — voi amâna această destăinuire, *timp de o lună.*

Și sper că, până atunci, Masonii noștri își vor da bine seama, că au fost târâți, *de Străini*, într'o peșteră de tâlhari, și se vor grăbi s'o părăsească cu alaiu.

Dr. N. C. PAULESCU
— București. —

(Din „Buletinul Anti-Iudeo-Masonic“ Nr. 6, — București, Str. Carol 9).

Francmasoneria și Y. M. C. A.

In ziarul „Cuvântul“ No. 1759 a. c., a apărut sub titlul: *„Educația fizică și sporturile în România“*, cu subtitlul *„Probleme. Fapte. Oameni“*, VI), un foileton de ziar, semnat de un d. *Petre-Lazăr — Geneva.*

Doresc precizarea unor lucruri, fără a da naștere la polemică, ce nu-și are locul aci.

Articolul pomenit mai sus, face un istoric frumos al societăților sportive, arătând cât de important este rolul O. N. E. F., instituție de stat, care are menirea de a forma pe viitorii profesori de educație fizică.

Ținând seama de reala stare de lucruri, nimeni nu poate contesta, aceste preocupări de întărire — fizică și morală — a rassei, în care scop s'a creat la Cluj, de către Dl. prof. Iuliu Moldovan, *Institutul Eugenic*, cu singurul scop de renaștere biologică a națiunii, grav amenințată de bolile sociale: sifilis, tuberculoză și alcoolism. Sportul fiind unul din mijloacele de combatere, a bolilor sociale de mai sus, credem că susținerea societăților sportive, este foarte laudabilă acțiune.

Aceea ce este dureros și periculos pentru tineretul nostru, este o anumită tendință de cosmopolitism ce se strecoară în rândurile sport-menilor, în general elevi de liceu și studenți, care în preocuparea pentru fizic, uită și neglijează cultivarea sentimentelor naționale.

Sunt în București societăți și cluburi sportive — despre care tratează și articolul citat mai sus — care paralel cu preocupările sportive urmăresc pervertirea sufletească a tineretului, îndrumarea lui către o anumită directivă biblică, cu scopul bine definit: acela de a face din tineretul nostru, oameni speculativi în domeniul credinței, elemente bune pentru noile secte ale creștinismului. Printre aceștia, Evangheliștii, Creștinii după Evanghelie, Baptiștii, Anabaptiștii, Pocăiții, Inochentiștii, Adventiștii de ziua a 7-a și de ziua a 6-a, Studenții în Biblie și alții, vor găsi buni elevi și viitori predicatori. Doar, fondurile din America sunt inepuizabile, iar Anglia va avea grijă să trimită „Biblia“, fiecărui Român...

In coloanele acestei reviste, am mai deschis această chestiune, vorbind în special despre preocupările societății sportive Y. M. C. A. din București, Str. Sălcilor No. 17, care pe lângă preocupările sportive, are și alte preocupări mistice.

In legătură cu Y. M. C. A. să revenim la articolul D-lui C. P. Lazăr, care făcând istoricul Societăților Sportive, spune:

— *„Sper că, cel puțin acum, după trecere de 10 ani nimeni nu mai crede că acești bravi și desinteresați americani dela Y. M. C. A., ar fi „Jidani“, „negustori“, „papistași“, „nihiliștri“, și alte asemenea bazaconii. Y. M. C. A. a venit la noi, fiind invitată de însăși M. S. Regina Maria, care admirase opera extraordinară realizată de această asociație, în folosul soldaților aliați, pe frontul francez. Y. M. C. A., a cheltuit mulți bani și energie spre binele tineretului nostru, dar nu a înțeles-o“.*

Autorul poate fi de bună credință, în cele ce spune și susține, dar în acest caz nu cunoaște organizația Y. M. C. A. D-sa, vorbește despre Y. M. C. A. ca o societate sportivă, inspirată de Americanii veniți din timpul războiului în Franța, unde a dat rezultate foarte bune, în rândurile ostașilor depe front.

Să vedem la noi ce preocupări are și ce rezultate a dat.

Cunosc personal societatea sportivă Y. M. C. A., unde m'am dus la început pentru sport și pentru a învăța legatul cărților.

Am frecventat aproape un an de zile ședințele de sport, cari începeau și se terminau cu „un fel de rugăciune“. Puțin după aceasta, am auzit că s'a înființat — aceasta prin Ianuarie 1924 — o filială românească, cu numele de *„Asociația tinerilor creștini români“* (A. T. C. R.).

Această Asociație avea sediul în același local cu Y. M. C. A.

Ca și la Y. M. C. A., luau parte — la ședințe și sport — elevi de liceu și studenți, fără deosebire de naționalitate, deși titlul Societății preciza caracterul său prin cuvintele *„creștini“* și *„români“*.

Ce se discuta și ce se lucra la Y. M. C. A. și la A. T. C. R., din strada Sălcilor No. 17 București?

Sportul și legătoria de cărți, erau mai mult un pretext pentru cei cari veneau și în cursul săptămânei la ședințele A. T. C. R.-eului.

Ședințele oficiale, erau numai Joia și Duminica, dela orele 5 p. m.

Aceste ședințe, erau împărțite în cercuri de studii biblice, după vechimea membrilor ce compuneau cercul.

© BCU CLUJ

Aceste cercuri, compuse din 10—15 membri, băeți și fete, deschideau ședințele cu o rugăciune spusă cu glas tare de unul din membri, după care urma un minut de reculegere, în care timp toată lumea, cu capetele pe bancă sau în palme, se cufunda — asemenea unui Budhist — cu gândul la Dumnezeirea supremă, pe care-și închipuia, că numai așa o poate înțelege.

După această rugăciune, începeau discuțiunile libere; se discutau în special crâmpee din Biblie (Vechiul și Noul Testament). Aceste cărți se găsiau pe masa fiecărui membru din cercul de studii. Cine vroia, le putea obține pentru consultație și acasă. Conducătorul acestor cercuri de studii biblice, era un d. *Morgan;* pricepea puțin și românește. D-sa se îngrijea, ca să aibă fiecare membru, la domiciliu — scris la mașină, — versetele din Biblie, care urmau să se discute la ședințele ce urmau să se țină.

Aceste manifestări, paralel cu cele sportive, mi-au dat de gândit.

In luna Mai 1924, s'a ținut un congres internațional al tuturor filialelor Y. M. C. A. din lume, la Helsingfors. In vederea acestui congres biblico-sportiv, s'a întocmit un chestionar care s'a dat spre studiere membrilor Y. M. C. A. și A. T. C. R. din România, după care urma să se aleagă delegații la congresul anunțat.

Când am citit acel chestionar — pe care îl și am acum — am înțeles totul. Citez două, din întrebările acelui chestionar:

1.) — *„Ce trebuie să facă tânărul creștin, când este în războiu: să tragă cu pușca sau nu?"*

2.) — *„Ce trebuie să facă tânărul creștin, când un mozaic este bătut de unul sau mai mulți creștini?"*

Iată întrebări care ne vorbesc îndeajuns, despre tendința și scopul ce-l urmăresc societățile sportive Y. M. C. A. și A. T. C. R.!

Acel chestionar poate fi numit mai curând: catehismul adventisto-umanitarist, care spune că este păcat să verși sângele fratelui întru-*Domnul!*

Să ne reîntoarcem la articolul de mai sus. Ce rost avea o societate sportivă dezinteresată, să pună astfel de întrebări?

Ce rost aveau acele cercuri de studii biblice, din Str. Sălciilor No. 17, București, în care se discuta adeseori, dacă Isus Hristos este de origină divină sau nu?

Care poate fi explicația, că acest nucleu al Y. M. C. A., avea legături cu lumea internațională, prin oameni, care nu aveau alt rost și altă carieră, decât acela de a infiltra desbinarea credinței, în sufletul popoarelor? . . .

S'ar putea oare dovedi că Y. M. C. A., n'are nici o legătură cu Francmasoneria, și în special cu Loja din Str. Scaune etaj I. ((Cooperativa Mercur)?

Cum ar putea dl. C. P. Lazăr explica simpatia tuturor celor care pleacă la *Geneva*, față de aceste organizații internaționale dubioase?

Cum se explică simpatia d-lui *Mihail Negru* — care după Buletinul Anti-Iudeo-Masonic este Francmason, — pentru Y. M. C. A.?

Există o mare racilă, care trebue operată și arsă cu ferul roșu!

Putregaiul este periculos, când chiar pe el se sprijină edificiul Statului! — Se patronează — cu reacredință — la ruina morală a *Națiunii.*

— — — — — — — —

Rog pe cititori, să urmăriască „Buletinul Anti-Iudeo-Masonic", ce apare la București, și se vor convinge de rolul Y. M. C. A. și A. T. C. R. etc. . . . ca și al tuturor oamenilor mari, ce patronează asemenea cuiburi de năpârci.

G. FĂCĂOARU
— Iași. —

Un viespar jidovesc — Gilăul

La trei km. mai jos de confluența râurilor Someșu Cald cu Someșu Rece, este situată com. *Gilău,* reședința Plășii Moților din jud. Cluj, pământ românesc, cu drepturi istorice, sfințit acum opt veacuri cu sângele său, de voevodul *Gellu* martirizat de hoardele barbare ale lui Arpad.

Și timp de atât amar de veacuri, mâna de Români, grupați în jurul castelului lui Gellu — înstrăinat după moartea lui — au rezistat tuturor încercărilor de desnaționalizare, având drept arme numai Credința Creștină strămoșească și dragostea de neam, păstrând limba, obiceiurile și Legea, așteptând cu îndârjire ziua sfântă a Unității naționale.

Și furtuna vitregiei vremurilor a trecut. Zorii zilei libertății și întregirii neamului românesc, — cântați cu atâta suflet de geniile trecutului — s'au revărsat peste plaiurile românești.

Dar tocmai când să ne fie casa, casă și masa, masă, un nou flagel s'a abătut asupra neamului românesc — lipitorile jidovești, înarmate cu cele mai teribile tentacule: Banul — sugându-i sângele și învenându-i inima.

Mai mult ca aiurea, acest lucru se manifestă în ținutul pitoresc al Gilăului și umbra viteazului Voievod, geme sub temelia castelului — înstrăinat încă — geme durerea neamului său.

Gilăul o comună cu cca. 3400 suflete, nu avea înainte de 1920 decât 3—4 familii jidovești, astăzi situația este următoarea:

Români 2230, Unguri și alte națiuni 960 și Jidani 210. Deci timp de 10 ani numărul jidanilor s'a mărit de 20 de ori și această viteză de creștere și-o menține, ba chiar o mărește — zilnic, ne surprind alte mutre alți perciuni, multe, tot mai multe — punând mâna pe întreaga viață economică a Gilăului. Din 24 comercianți 10 sunt Unguri, 10 Jidani și numai 4 Români și aceștia de mâna treia.

Gilăul a devenit o pepenieră jidovească, o mocirlă, unde hidoasele lipitori cresc în voia lor; locul sfințit de sângele lui Gellu este un adevărat viespar jidovesc și, fabrica de spirt din localitate, pare a fi focarul acestui viespar. Dela Director și până la cel din urmă funcționar sunt Jidani — singur șeful mecanic, cine știe prin ce împrejurări, este Român, — iar lucrătorii Români și alte națiuni.

Existența acestei fabrici explică mersul în plin al cârciumarilor Jidani din Gilău și împrejurimi.

Inainte vreme, pentru înlesnirea Moților, târgul săptămânal al Gilăului era Sâmbătă. Jidanii au intervenit și au schimbat ziua de târg Vinerea, fapt daunator Moților cari nu au timpul necesar pentru transportul produselor lor, Joia la Cluj și Vinerea la Gilău.

E timpul, credem, ca acei cărora li s'a încredințat frânele conducerii poporului românesc să arunce o privire — în treacăt cel puțin — asupra Gilăului, cu un minut mai de vreme, că altfel, dacă nu azi, mâine, ne vom trezi străini la noi acasă.

Iar cei ce simțim românește, să ne grupăm în jurul Sf. Cruci, din umbra căreia să svârlim săgețile luminii în inima și sufletul răstăciților și să ardem cu aghiazmă paraziții și lipitorile ce sug seva neamului românesc, curățind de putregaiu glia strămoșească.

GH. I. CHITUC.
Gilău — Cluj.

© BCU CLUJ

„Dela organizaţia Ligei A. N. C. Jud. Câmpu Lung (Bucovina)“

Duminecă, 18 Maiu a. c. a avut loc în oraşul Vama, jud. Câmpu-Lung (Bucovina) o mare adunare la care au luat parte toţi Vămenii Români şi Creştini din localitate şi mulţi din satele învecinate. Adunarea a fost convocată de d-l Colonel în rezervă I. Neculce care într'o vorbire lungă a arătat situaţia grea şi de nemai suportat în care au ajuns Creştinii din cauza cămătarilor şi excrocilor jidani Muntenii din întreg judeţul Câmpu-Lungului au ajuns în urma jafului nemilos al cămătarilor criminali la sapă de lemn, căci aceşti venetici au ajuns astăzi să-i scoată din casă şi din avut, în urma unor împrumuturi mici, dar a căror sumă s'a ridicat la cifre îngrozitoare din cauza procentelor de 35, 40 şi 50 la sută.

Luni, 19 Maiu a. c. avea să se ţină o asemenea adunare în oraşul Câmpulung-Moldovenesc. Jidanii însă interesaţi în cauză au intervenit pe lângă Prefectul judeţului şi celelalte autorităţi pentru ca să impedece această întrunire, ceeace s'a şi întâmplat. Drept urmare Colonelul Neculce a fost maltratat în mod mişelesc şi arestat după ce nu i s'a permis să ţină în nici un local din oraş, adunarea. Sătenii au protestat adunaţi în număr foarte mare înaintea Poliţiei şi Colonelul arestat — spre ruşinea autorităţilor jidovite care lucră la ordinul Cahalului Jidovesc, a fost imediat eliberat.

Poporul Câmpulungean ca şi cel de pretutindeni s'a convins acum că *„dreptatea umblă cu capul spart“* şi Câmpulungenii sunt foarte agitaţi de samavolniciile ce le comit autorităţile unui guvern care în curând va trebui să plece.

Pentru Duminica Rusaliilor şi Luni a Rusaliior, Organizaţia judeţiană a Ligii Apărării N. C. a hotărât să cheme Românii şi Creştinii fără deosebire de culori politice în două mari adunări: una la Vama — Duminică, a doua în Câmpulung, Luni.

La aceste adunări, sunt învitaţi mai mulţi stâlpi ai Ligii A. N. C. în frunte cu marele apostol al Românismului D-l A. C. Cuza, spe a întări organizaţia acestui judeţ, care a fost pe vremuri mândria L. A. N. C. şi se va hotărâ într'o moţiune, ce măsuri sunt de luat pentru a se înfăptui pe cale de lege şi în cel mai scurt timp dreptatea Muntenilor Câmpu-Lungeni, cari sunt hotărâţi să meargă până la Inalta Regenţă în frunte cu marele lor apărător d-l A. C. Cuza, deputatul tuturor bunilor Români şi Creştini.

Muntenii câmpulungeni au mare încredere în puterea de luptă neînfricoşată a marelui Român D-l A. C. Cuza, şi îşi pun în d-sa cea din urmă nădejde de scăpare a lor din ghiarele cametei de nemai suportat şi a tuturor relelor.

„Studiu asupra Iudaismului — Talmudul“

„Morala Talmudului“

In legătură cu interpelarea făcută în Cameră, la 8 Maiu 1930, de Dl. *A. C. Cuza*, privitoare la atacul banditesc al Jidanilor din Târgul Frumos asupra studenţilor români, în care interpelarea deputatul L. A. N. C. afirmă că Jidovimea constitue o *„poporaţie fanatizată de rabinii sai, în numele unor învăţături criminale, care se propovăduesc liber, cu ajutorul statului chiar, pe pământul nostru“*, revista *INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ* ţine de a ei datorie să reamintească publicului românesc, articolul *„Morala Talmudului“*, scris de neuitatul Iconom *Constantin Nazarie*, fost profesor la Universitatea din Bucureşti, articol apărut în revista noastră numărul din Ianuarie 1925 („Calendarul Românesc“) şi *„Studiul asupra Iudaismului - Talmudul“*, de G. Petriceicu-Hâjdău, apărut în revista noastră numărul de 1 Aprilie 1929, spre a închide gura căpeteniilor Jidovesţi cari s'au plâns la Regenţă de pretinsa neexactitate a adevărului istoric rostit de Dl. *A. C. Cuza* în Cameră.

Pentru toţi bunii Români Creştini,

Anunţăm cu deplină satisfacţie şi bucurie că, în urma caracterizării de către Dl Prof. A. C. Cuza, în şedinţa Camerii din 8. V. 930, asupra religiei Jidanilor că ar fi criminală, una din secţiile de educaţie ale Tineretului L. A. N. C. şi frontului anti-judeo-masonic din sectoarele Prahovei, a hotărât să supună D-lui Prof. Cuza un „proiect de imprimare a unei broşuri de documentări incontestabile, asupra criminalităţii religiei Jidanilor“.

E suficient să facem cunoscut numai că Dl Prof. Cuza — mai mult decât aprobarea ce i se solicitase, a onorat apariţia aceasta, cu înaltul D-sale „cuvânt înainte“ — importanţa „Studiului asupra Judaismului — TALMUDUL — de Bogdan Petriciscu Hajdeu“ — fiind capitală şi urmând ca, după dorinţa D-niei Sale şi a dlui Prof. Dr. Paulescu, s. a., să se continue acest început de incursiune în „INVĂŢĂTURILE CRIMINALE ALE RELIGIEI JIDANILOR“ — pentru complecta dovedire şi luminare a creştinătăţii.

In faţa acestui important eveniment, şi dată fiind însemnătatea extraordinară ce ne-o face cunoscută B. P. Hajdeu — Prof. Universitar şi Membru al Academiei Române — în această broşură tipărită de mişcarea noastră şi sub controlul D-lui A. C. Cuza, — se cuvine ca toţi bunii Români, Preşedinţii organiz. L. A. N. C. din întreaga ţară, cât şi toţi prietenii ideii, să o comande, trimiţând prin mandat postal chiar pentru mai multe bucăţi odată, (fiind foarte ieftină 10 lei bucata); de exemplu 5, 10, 20, 50, 100 bucăţi şi care se le împărţiţi apoi gratuit, mai lipsiţilor materialmente.

Comenzile se vor face la Dl Prof. Dr. Caldărea, — Câmpina — str. Ştirbei-Vodă No. 31. — Judeţul Prahova. Imediat banii primiţi şi adresa D-tră exactă, coletele se expediază prin curier special.

Odată ediţia I-a epuisată, vom proceda la reeditarea complectă cu celelalte documente, hotărâte de Domnii Prof. Cuza, Paulescu, ş. a.

Deci, rugăm şi solicităm tot interesul bunilor Români, ca, pe cât mai curând această ediţie de broşuri să se evaporeze.

© BCU CLUJ

Românii şi regimul spirtuoaselor

Zilnic cetim prin ziare protestul breslelor interesate, podgorenii pe deoparte cu drept cuvânt cer apărarea lor contra fabricilor de spirt, cari aproape în totalitatea lor sunt în mâna Jidanilor; spirtarii pe de altă parte susţin că singuri ei sunt mântuitorii agriculturei româneşti şi în fine statul cearcă aşi salva interesele lui fiscale.

In parlament să discută noul regim al spirtoaselor; am urmărit cu atenţiune discuţiunile celor interesaţi şi cu părere de rău m'am convins, că adevăratele interese ale românismului nu sunt corespunzător apărate. Nimeni nu scoate în relief greşala din legea „Garoflid" care taie în cele mai mari interese ale românismului şi dă anză la fraudele ce se comit în dauna statului. Prin legea „Garoflid" s'a instituit regimul semi-monopol, adecă a impus fabricilor de spirt a se grupa în sindicat, le-a stabilit cvota ce fiecare fabricant este îndreptăţit să fabrice, iar pentru un control mai eficace a decretat înfiinţarea „Depozitelor judeţene" prin intermediul cărora s'a vândut şi se vând şi azi producţia întreagă de spirt.

Să admitem teza, că statul nu este în stare ca să înfiinţeze monopolul spirtului şi astfel să ia din mâna Jidanilor această industrie, dar nu era permis sub nici o împrejurare ca să dea pe mâna jidanilor esclusivitatea comerciului angros de spirt. Prin înfiinţarea acestor depozite puţinii comercianţi români sunt escluşi de a cumpăra direct din fabrică spirtul şi a-l desface crâşmarilor, căci conform legii depozitele judeţene sunt repartizate numai între fabricanţi în proporţia cvotei de fabricare. In urma acestei legi întreg Banatul şi o parte din jud. Hunedoara este dat pe mâna fabricantului jidan *Neumann* din Arad, cu un cuvânt întreg comerţul de spirt engros din o regiune aşa de importantă e dată pe mâna acestui jidan, care în conformitate cu sfântul lor obiceiu jidovesc, va face tot posibilul ca comerciantul român sau cârciumarul dela sate să fie înşelat şi nimicit. Din întreg Ardealul, Banatul, Crişana şi Bihor, un singur judeţ al Someşului este repartizat Băncii „Albina"; iar toate celelalte jidovilor, şi cred că situaţia nu este mai bună în celelalte provincii. Inchipuiţivă enormitatea acestei situaţii din punct de vedere românesc.

E drept că nu le-a reuşit funcţionarea regulată a acestor depozite judeţene, dar aceasta nu cade în sarcina legii, ci în lăcomia jidovească, care ajungând singură şi fără concurenţă, nu s'a mulţumit cu un câştig omenesc, ci a aflat mai comoadă desfacerea aşa numitului spirt „negru" adecă netacsat, câştigând de fiecare vagon impozitul de lei 1.200.000. — Mare naivitate a fost în D-l Garoflid, care a pus capra să păzească varza.

Vedeţi dar că nu numai impozitul prea mare a fost cauza fraudelor, ci în prima linie greşala legislatorului. Proiectul de lege al D-lui V. Brătianu în privinţa aceasta era ceva mai bun, căci spunea: „Depozitele sau centrele judeţene, vor fi atribuite în prima linie Cooperativelor", deci în forma aceasta mai era o mică nădejde, că comercianţii angrosişti români se vor asocia şi vor primi acest drept de desfacere. Jidanii se vede că au observat dezastrul ce-i ameninţă prin desfacerea spirtului prin cooperative formate din români şi au făcut tot posibilul pentru a modifica partea jignitoare.

Trebuie să se mire fiecare bun român, că în parlamentul românesc nu se află un singur om care să ridice glasul pentru comerţul românesc, căci după cum ştim cu toţii, comerţul nostru cel mai primitiv a fost cel cu beuturi, din crâşmarul dela sate s'a făcut băcanul la oraş şi tot din crâşmarul dela sate s'a făcut milionarul jidan dela oraşe.

Românii noştri să ceartă între ei, fiecare înfluinţat de breasla care crede că mâne îi va aduce mai multe sufragii: vezi pe D-l Garoflid care cunoaşte numai pe podgoreni, uită cu totul interesele mari româneşti şi numai aşa îţi poţi închipui că a putut să legiferege această lege monstruoasă; dealtă parte vezi pe actualul ministru de finanţe D-l V. Magearu, care orbit de interesele fiscale pierde interesele românismului şi nu aplică vechiul proverb românesc: „nu lăsa capra să păzească varza" adecă să încrede prea mult în jidani cari având desfacerea exclusivă a spirtului, se organizează în bande de fraudatori.

Nu credeţi că este ridicol acest punct de vedere al ministrului nostru de finanţe?

UN NEGUSTOR ROMÂN.

Un răspuns al D-lui A. C. Cuza

D. profesor *A. C. Cuza*, a dat ziarului „Curentul" următorul răspuns:

Domnule Director,

Ca răspuns la cele publicate în ziarul „Curentul" dela 31 Mai a. c. sub titlul „D. A. C. Cuza şi francmasoneria", *eu aşi pune o singură întrebare pentru oamenii de bună credinţă:*

CUM SĂ FIU FRANCMASON, CÂND ŞTIE TOATĂ LUMEA, CĂ SUNT CONTRA JIDANILOR?

Supun această întrebare-răspuns meditaţiei redactorului d-voastre şi vă rog să primiţi expresia distinsei mele consideraţii. *A. C. CUZA.*

„Strigătul Oltului"

Este titlul ziarului, ce ne-a sosit la redacţie, No. 5 din 1 Iunie, ce apare în Râmnicul-Vâlcea, str. Radu dela Afumaţi No. 8, sub direcţia dlui Lt-colonel S. Drăgoescu.

Numărul din 1 Iunie conţine şi un supliment întitulat „Ofensiva contra Cametei". Intreaga publicaţie respiră entuziasm şi hotărâre bărbătească de a lupta contra celui mai grav pericol ce ameninţă neamul întreg, contra Jidanilor şi a creaturilor lor: politicianii din partidele, cari în zece ani de guvernare au dat deplină dovadă a sufletului lor jidovit.

Dorim inimosului ziar, pus sub conducerea energicului colonel Drăgoescu, să facă lumină tot mai largă în jurul său, solidarizând la lupta noastră naţionalistă şi creştină şi pe Olteni, cari dacă nu sunt atât de apăsaţi de Jidani, nu trebue să uite pe fraţii lor în suferinţă, din Maramureş, Bucovina, Moldova, Basarabia şi Nordul Ardealului.

Atelier de mobile

în stil vechiu românesc,

cu sculpturi plane şi în colori naţionale,

ori decorate cu motive şi diferite gravuri alese,

şi-a deschis creştinul Vasile Buliga din Arbore, judeţul Suceva,

absolvent al şcoalei de meserii din Câmpulung-Bucovina şi Ebensee din Tirol.

Execută diferite mobile moderne şi naţionale

cu preţurile cele mai reduse.

© BCU CLUJ